

การออกแบบและพัฒนากระเป่าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพา

สรยุทธ แสนสีจันทร์¹ และสาธิต เหล่าวัฒนพงษ์¹

¹คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

การออกแบบและพัฒนากระเป่าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพามีวัตถุประสงค์คือ ออกแบบและพัฒนา รวมถึงประเมินความพึงพอใจกระเป่าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพา โดยมีกลุ่มประชากรคือช่างตัดผมวินเทจในจังหวัดกรุงเทพมหานครและกลุ่มตัวอย่างสุ่มแบบเจาะจง คือ ช่างตัดผมวินเทจใน เขตพระโขนงจำนวน 7 คน เขตคลองเตยจำนวน 14 คน เขตปทุมวันจำนวน 9 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 30 คน

ผลการวิจัยพบว่าวัสดุที่ใช้ในการออกแบบกระเป่าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพาคือหนัง Full Grain ได้คะแนนการวิเคราะห์ทั้งหมด 35 คะแนน และผลการประเมินความพึงพอใจมากที่สุดคือด้านการออกแบบค่าเฉลี่ย 4.43 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาด้านการการใช้งานค่าเฉลี่ย 4.03 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดด้านความปลอดภัยค่าเฉลี่ย 3.83 อยู่ในระดับมาก โดยสรุปภาพรวมทั้ง 3 ด้านค่าเฉลี่ย 4.10 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: วินเทจ, อุปกรณ์ตัดผม, กระเป่าเก็บ

Design and Development of a Vintage Barber Bag for Carry

Sorayut Seanseejun¹ and Sathit Laowattanaphong¹

¹Faculty of Architecture and Design, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Abstract

The purpose of the design and development of this vintage barber bag for travel is to Design and develop, as well as assess satisfaction, a vintage barber bag for carrying. The population was vintage barbers in Bangkok and purposive random sampling were vintage barbers in Bangkok. Phra Khanong District, 7 people, Klong Toey District, 14 people, Pathum Wan District, 9 people, totaling 30 people.

The research found that the material used in the design of the vintage barber tool bag is full-grain leather. All analytical scores were 35, and the most satisfactory assessment result was in terms of design, with an average of 4.43 in most level followed by the usage, the average of 4.03 is at a high level. And the least safety average 3.83 is at a high level. In summary, the overall of 3 aspects with an average of 4.10 is at a high level.

Keywords: Vintage, barber equipment, bag

1.บทนำ

ช่างตัดผม เป็นอาชีพหนึ่งที่ได้รับการยินยอมว่าเป็นพรสวรรค์เฉพาะส่วนบุคคล ซึ่งผู้ที่จะทำอาชีพนี้ได้ต้องมีใจรักในอาชีพตัดผมเป็นอย่างมาก หลายคนคิดว่าช่างตัดผมเป็นอาชีพที่ง่ายและทำรายได้ดีแต่เมื่อทำไปสักระยะหนึ่งก็รู้สึกว่ามันไม่ใช่สิ่งที่ตัวเองชอบสุดท้ายก็ต้องเลิกไปในที่สุด เพราะการจะเป็นช่างตัดผมที่ดีต้องมีการเอาใจใส่ดูแลและเข้าใจลูกค้าเป็นอย่างดี ในเมื่อลูกค้ามีความไว้วางใจให้ช่างตัดแต่งทรงผม สิ่งที่ลูกค้าคาดหวังคือการได้ทรงผมที่สวยงามและพึงพอใจมากที่สุดกลับไป ฉะนั้นนอกจากช่างผมที่มีฝีมือยอดเยี่ยมแล้วอาวุธที่นำมาใช้ต้องได้มาตรฐานและถูกต้องตามหลักการใช้งานเช่นกัน (<https://www.lesjeuxdecoiffure.com> เข้าถึงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2563)

ร้านตัดผมชายอาชีพที่ไม่มีวันตกเทรนไม่ว่าจะเป็นยุคใดสมัยใดคนเราก็ก็น่าจะมีการตัดผมอยู่เสมอ ดังนั้นธุรกิจร้านตัดผมในส่วนนี้ส่วนใหญ่แล้วจะลงทุนในลักษณะของการเปิดร้านเสริมสวย ให้บริการสารพัดช่างตัดผม ตัดผม ย้อมผม การลงทุนตัดผมชายก็มีรายได้ที่ดีเริ่มแรกของการลงทุน เปิดร้านตัดผมชายจะต้องเข้าคอร์สเรียนตัดผมชายสำหรับใครที่ไม่มีพื้นฐานหรือไม่มีพรสวรรค์ในเรื่องของการตัดผมจริงๆ นั้นสามารถเริ่มต้นเรียนตัดผมได้กับศูนย์ฝึกอาชีพหรือโรงเรียนสอนตัดผม ที่มีทั้งหลักสูตรระยะสั้นและระยะยาวที่ฝึกให้จนชำนาญปัจจุบัน โรงเรียนสอนตัดผมชายจะสอนให้ไม่จำกัดชั่วโมงเรียนส่วนใหญ่แล้วจะมีแพ็คเกจพร้อมอุปกรณ์การเรียนการสอนจะเป็น แบบตัวต่อตัวผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามความสะดวกของผู้เรียนได้เลย การลงทุนโดยการเข้าคอร์สเรียนตัดผมเป็นการลงทุนในระยะเริ่มต้นที่ถูกต้องเพื่อที่จะได้มีเทคนิคและมีความรู้ในเรื่องของการใช้อุปกรณ์ด้วย ช่างตัดผมทุกคนจะต้องมีความรู้ในเรื่องเครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์และผลิตภัณฑ์ทางอุตสาหกรรม รู้จักวิเคราะห์ขั้นตอนการทำงานและพัฒนาทักษะกระบวนการทางช่างให้มีความเจริญก้าวหน้าเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมและต้องรู้จักการดูแลรักษาและจัดเก็บอุปกรณ์ การตัดผมอยู่เสมอหมั่นตรวจเช็คอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับการใช้งานอยู่ตลอดเวลา (<https://mover.in.th/m-article/vintage-hairstyle> เข้าถึงวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2563)

การใช้งานกระเป่าเก็บอุปกรณ์ตัดผมมีการใช้แบบขนาดเล็กเฉพาะเก็บของนั้น ๆ เช่น กระเป่าเก็บกรรไกร หรือเก็บของทั่วไปไม่มีแบบเฉพาะไม่ครอบคลุมถึงการใช้งานอุปกรณ์ตัดผมอื่น ๆ และไม่สามารถพกพาอุปกรณ์ตัดผมทั้งหมดไปได้ด้วยกระเป่าใบเดียวทำให้การทำงานนอกสถานที่ที่มีการใช้งานกระเป่าที่ใหญ่ขึ้น กระเป่าที่ใหญ่ทำให้การพกพายากขึ้นและทำให้ลดสไตล์และความสวยงามลง ผู้วิจัยได้เกิดแนวความคิดที่จะปรับปรุงในส่วนที่มีปัญหาและออกแบบใหม่ให้ออกมาตรงตามวัตถุประสงค์และการกำจัดปัญหาที่เคยเกิดขึ้น และมีความโดดเด่นสวยงาม มีความปลอดภัยสะดวกสบายในการใช้งาน

2.วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อออกแบบกระเป่าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพา

2.2 เพื่อประเมินความพึงพอใจของกระเป่าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพา

3.วิธีการดำเนินงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการออกแบบและพัฒนากระเป่าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพาให้เหมาะสมกับการใช้งาน โดยที่ได้ทำการค้นคว้าข้อมูลทฤษฎี และปฐมภูมิ ตลอดจนทำการศึกษาถึงปัญหาและความต้องการของกลุ่มผู้ใช้และผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.1 ขั้นทฤษฎีภูมิ ข้อมูลหนังสืออ้างอิงทางวิชาการ ได้แก่ งานวิจัย ตำราและสื่อสารสนเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- (1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับช่างตัดผม
- (2) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของช่างตัดผม
- (3) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทรงผมวินเทจที่เป็นที่นิยม
- (4) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับอุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดผม
- (5) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เดิม
- (6) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุในการผลิต
- (7) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจิตวิทยาสี
- (8) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหลักการออกแบบ
- (9) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1.2 ขั้นปฐมภูมิ ข้อมูลศึกษาภาคสนาม จากการทำแบบสอบถาม สังเกตและศึกษาเก็บข้อมูลระบบขั้นตอนกระบวนการ

3.2 การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร คือ ช่างตัดผมวินเทจในจังหวัดกรุงเทพมหานคร

3.2.2 กลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ของอำนาจ วังจิ้น (2548) คือ ช่างตัดผมวินเทจในกรุงเทพมหานคร ดังนี้ เขตพระโขนงจำนวน 7 คน เขตคลองเตยจำนวน 14 คน เขตปทุมวันจำนวน 9 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 30 คน

3.3 การสร้างเครื่องมืองานวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจซึ่งประกอบไปด้วยข้อมูลต่าง ๆ คือ สถานภาพผู้ตอบ ความพึงพอใจของกระเป๋าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพา รวมถึงข้อเสนอแนะของผู้ตอบโดยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย IOC (Index of Item Objective Congruence) เพื่อความเที่ยงตรงของข้อคำถามในแบบสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน โดยมีรายละเอียดคะแนนดังนี้

+1 มีความแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

0 มีความไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

-1 มีความแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

โดยมีเกณฑ์คะแนนข้อคำถามตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีความเที่ยงตรงที่ใช้ได้ ส่วนคะแนนที่ต่ำกว่า 0.50 มีค่าความเที่ยงตรงที่ต้องปรับปรุง

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การวิเคราะห์หาค่าสถิติเพื่อการออกแบบโดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาชั้นหัตถวิทยุและเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาสรุปให้คะแนนโดยมีเกณฑ์ดังนี้คือ

ระดับมากที่สุด	5	คะแนน
----------------	---	-------

ระดับมาก	4	คะแนน
----------	---	-------

ระดับปานกลาง	3	คะแนน
--------------	---	-------

ระดับน้อย	2	คะแนน
-----------	---	-------

ระดับน้อยที่สุด	1	คะแนน
-----------------	---	-------

3.4.2 การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบโดยหาค่าร้อยละมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ และนำเสนอในรูปแบบตารางเพื่อนำไปเป็นแนวทางในการออกแบบ

3.4.3 การวิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 2 ประเมินความพึงพอใจของผลิตภัณฑ์โดยมีมาตรวัดมีเกณฑ์ให้คะแนนคำตอบดังนี้

ระดับมากที่สุด	5	คะแนน
ระดับมาก	4	คะแนน
ระดับปานกลาง	3	คะแนน
ระดับน้อย	2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	1	คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยในช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

4.21 – 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.41 – 4.20 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.61 – 3.40 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.81 – 2.60 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

1.00 – 1.80 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.5 สรุปวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำมาสรุปเพื่อเป็นแนวทางในการออกแบบร่างแนวคิดเบื้องต้น (Idea Sketch)

3.6 พัฒนาการออกแบบ

ผู้วิจัยทำการพัฒนาผลิตภัณฑ์โดยนำเอาข้อมูลที่ได้มาจากแนวทางในการออกแบบร่างแนวคิดเบื้องต้น (Idea Sketch) มาทำการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขในแบบร่าง (Sketch Design)

3.7 เขียนแบบเพื่อการผลิต

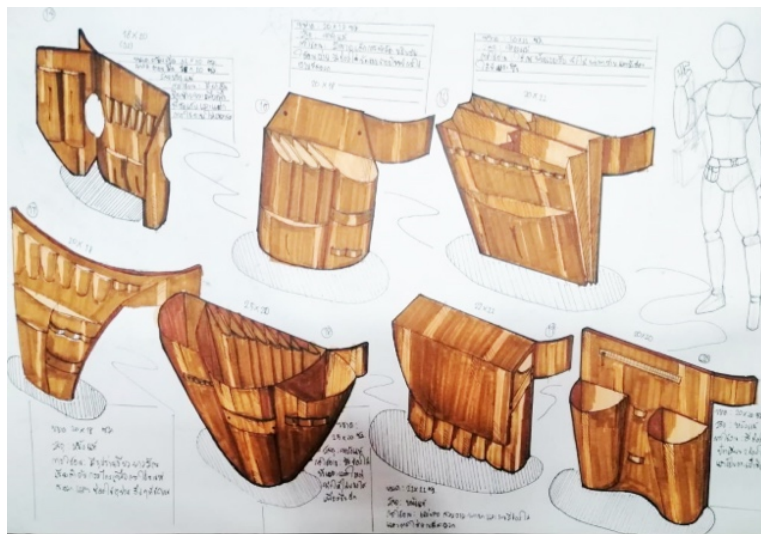
ผู้วิจัยนำผลงานที่พัฒนาการออกแบบ (Sketch Design) ขั้นสุดท้ายมาเขียนแบบเพื่อการผลิตในระบบอุตสาหกรรม (Working Drawing) และส่วนประกอบชิ้นส่วนต่างๆ ของผลิตภัณฑ์

3.8 การสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์

ผู้วิจัยทำการสร้างต้นแบบที่ได้จากการเขียนแบบเพื่อการผลิตในระบบอุตสาหกรรม (Working Drawing) เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของขนาดสัดส่วนและการใช้งานได้จริงของผลิตภัณฑ์ที่ได้ทำการออกแบบ

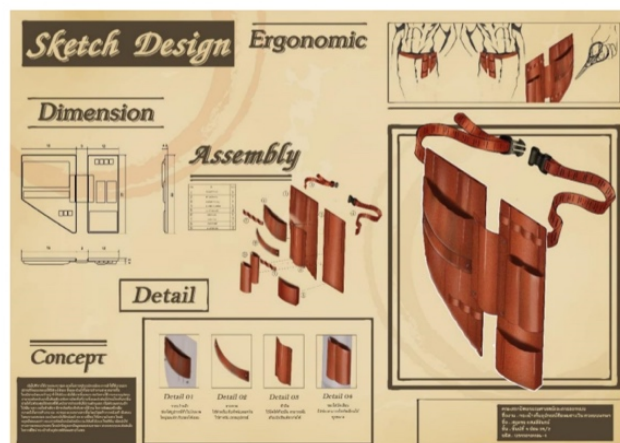
4. สรุปผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้สรุปการวิเคราะห์วัสดุชั้นทุติยภูมิและเอกสารวิชาการที่เกี่ยวข้องที่นำมาใช้ในผลิตภัณฑ์กระเป๋าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพา ค่ะแนมมากที่สุด คือหนัง Full Grain ได้คะแนมทั้งหมด 35 ค่ะแนมรองลงมาคือ หนัง Nubuck ได้คะแนมทั้งหมด 32 ค่ะแนมรองลงาคือหนัง Bonded Leather ได้คะแนมทั้งหมด 31 ค่ะแนม และสุดท้าย หนัง Split ได้คะแนมทั้งหมด 22 ค่ะแนม ดังนั้นผู้วิจัยใช้หนัง Full Grain มาเป็นวัสดุที่ใช้ในการผลิตโดยได้ทำแบบร่างแนวคิดเบื้องต้น (Idea Sketch) และการพัฒนาแบบ (Sketch Design) ทั้งสิ้น 3 รูปแบบดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 แบบร่างแนวคิดเบื้องต้น (Idea Sketch)

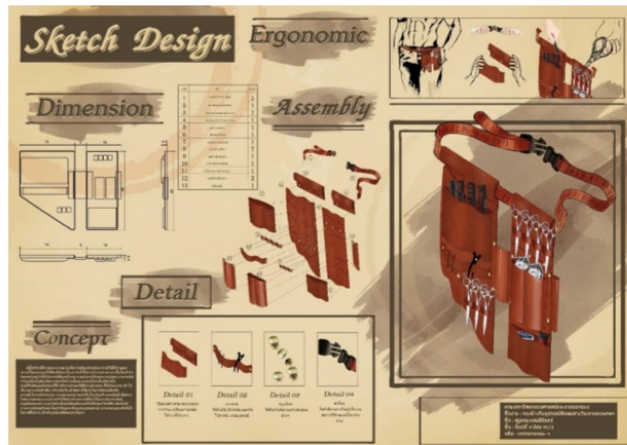
ที่มา: สรยุทธ แสนสีจันทร์: 2562

Sketch Design 1

ภาพที่ 2 พัฒนาแบบร่างรูปแบบที่ 1 (Sketch Design 1)

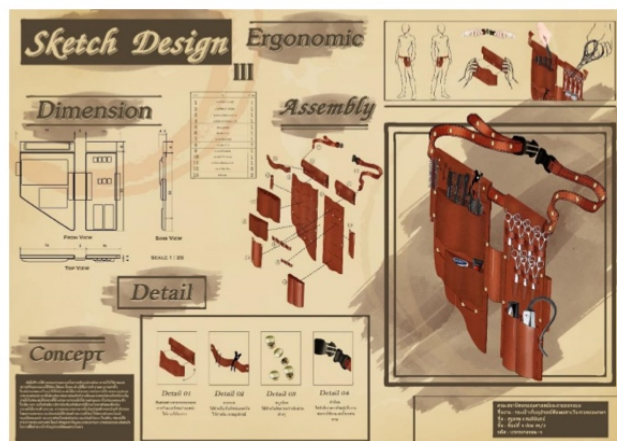
ที่มา: สรยุทธ แสนสีจันทร์: 2562

Sketch Design 2

ภาพที่ 3 พัฒนาแบบร่างรูปแบบที่ 2 (Sketch Design 2)

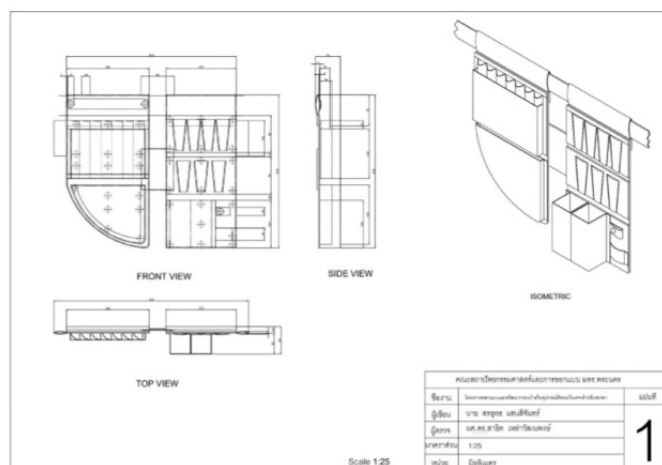
ที่มา: สรยุทธ แสนสีจันทร์: 2562

Sketch Design 3

ภาพที่ 4 พัฒนาแบบร่างรูปแบบที่ 3 (Sketch Design 3)

ที่มา: สรยุทธ แสนสีจันทร์: 2562

ภาพที่ 5 ตัวอย่างการเขียนแบบเพื่อการผลิต (Working Drawing)

ที่มา: สรยุทธ แสนสีจันทร์: 2562

ภาพที่ 6 ผลิตภัณฑ์ต้นแบบกระเป๋าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพา

ที่มา: สรยุทธ แสนสีจันทร์: 2562

ผู้วิจัยได้สรุปผลประเมินความพึงพอใจต่อจากกลุ่มตัวอย่างโดยผู้ทำแบบสอบถามจำนวน 30 คน ซึ่งสถานภาพผู้ตอบส่วนมากจะเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงและมีช่วงอายุ 21 - 30 ปี มีรายได้เฉลี่ย 20,001 - 30,000 บาทต่อเดือนและผลประเมินความพึงพอใจกระเป๋าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพาดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประเมินความพึงพอใจของกระเป๋าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพา (N = 30)

ลำดับที่	รายการ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความหมาย
1	ด้านการออกแบบ	4.43	0.73	มากที่สุด
2	ด้านการใช้งาน	4.03	0.72	มาก
3	ด้านความปลอดภัย	3.83	0.65	มาก
ผลการประเมินรวม		4.10	0.70	มาก

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ประเมินความพึงพอใจของกระเป๋าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพามากที่สุดคือด้านการออกแบบค่าเฉลี่ย 4.43 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาด้านการการใช้งานค่าเฉลี่ย 4.03 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดด้านความปลอดภัยค่าเฉลี่ย 3.83 อยู่ในระดับมาก โดยสรุปภาพรวมทั้ง 3 ด้านค่าเฉลี่ย 4.10 อยู่ในระดับมาก

5. อภิปรายผล

5.1 อภิปรายผลด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบและพัฒนากระเป๋าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพา และประเมินความพึงพอใจของกระเป๋าเก็บอุปกรณ์ตัดผมวินเทจสำหรับพกพาตามหลักการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมให้เหมาะสมกับการใช้งาน โดยสอดคล้องกับหลักทฤษฎีแนวคิดของนวนน้อย บุญวงศ์ (2539) ในเรื่องของใช้หลักการออกแบบให้มีลักษณะที่แปลกใหม่ น่าสนใจ สีสันสวยงามตามหลักการออกแบบ และองค์ประกอบศิลป์การใช้งานที่มีความคล่องตัวตามลักษณะพฤติกรรมของช่างตัดผมวินเทจ มีการออกแบบตามลำดับการใช้อุปกรณ์ก่อนและหลัง ซึ่งในการออกแบบมุ่งเน้นในเรื่องของความปลอดภัยด้วยเนื่องจากอุปกรณ์ตัดผมมีความคมและแหลมมีความเป็นอันตรายต่อการใช้งานอย่างมาก โดยการวิจัยครั้งนี้สามารถให้ผู้ ที่สนใจ เช่น ผู้ประกอบการ ช่างตัดผม เป็นต้น นำมาพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้กับผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ที่เกิดขึ้น

5.2 ข้อเสนอแนะงานวิจัย

ข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่างแนะนำว่าไม่ควรใช้วัสดุสะท้อนแสงเนื่องจากอาจจะทำให้เกิดการสะท้อนแสงได้เวลาตัดผม ออกแบบให้พกพาง่าย มีช่องแบ่งเครื่องมือเป็นส่วน เป็นสัดส่วน ใช้วัสดุที่เส้นผมไม่ตัด ทำความสะอาดง่าย มีน้ำหนักเบาและใช้งานได้ง่าย

6.เอกสารอ้างอิง

นวนน้อย บุญวงศ์. (2539) **หลักการออกแบบ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บาเบอร์ซอป. (มปป.) **ข้อมูลเกี่ยวกับช่างตัดผม**. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2563 จาก

<https://www.lesjeuxdecoiffure.com>.

มูฟเวอร์. (2560) **ข้อมูลเกี่ยวกับทรงผมวินเทจที่เป็นที่นิยม**. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2563 จาก

<https://mover.in.th/m-article/vintage-hairstyle>

อำนาจ วังจัน. (2548). **สถิติทั่วไป**. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา ฝ่ายเทคโนโลยี.

Aspelund, Kari. (1988). **The Design Process**. New York: Fairchild Publications, Inc. 2006.

Verlag/Bangert Publications.